

Győzelem a Bárány vérével

(Jelenések könyve 12,11)

Milyen Húsvétra készülünk? Készülünk? Amikor e sorokat írom, épp a böjti időszak kezdetén vagyunk. Vasárnap megterítjük a kegyelem asztalát, hogy az azt követő 40 napon egyre tisztábban rajzolódjon ki előttünk, Jézus nélkül nem tudunk győzni bűneik felett. Nagy szüksége van ennek a világnak, s személy szerint, mindnyájunknak, Jézus, bűnök és halál feletti, győzelmére. Az elmúlt években elemi erővel tárulkozott fel a Gonosz óriási pusztító ereje. A népek vezetői közül sokan ellenfeleik legyőzésében látják a „megoldást”. Ennek érdekében áldozathozatalt várnak el az emberektől. Csakhogy ezek az áldozatok nem jelentenek sem megoldást, sem békét, sem igazságosságot. Milliókat és milliókat kényszeríthetnek, hogy vérüket ontsák emberi eszmék megvalósítása érdekében, vagy a haza védelmében, de az emberi bűnre ez nem jelent megoldást. A „békeszerződéseket” pedig a győztesek írják. Az első világháborút követően a békediktátum kiagyaloí ünnepezték magukat, mint békeség szerzőket. A szöveg olvasása után Ferdinánd Foch, francia marsall azt nyilatkozta:

„Ez nem béke, ez csak fegyverszünet 20 évre.” Ezért is lenne fontos, hogy az igazi áldozatra, az általa nyert győzelemre fordítsuk tekintetünket. Ezért is fontos kérdés, hogy a böjtben mire készültünk? Egy hagyományok szerinti ünnepre, vagy egy bűn és halál feletti győzelem megélésére? A hagyományok hímes tojásfestést, locsolkodást, locsoló verseket jelentenek, melyekben Jézus neve elő sem fordul. A hírközlő eszközökből hallhatjuk, milyen szokások szerint ünnepelnek a különböző tájegységek, nemzetek, gondolva, hogy ezek a hagyományok nemzetmegtartó erőforrást jelentenek. De látjuk, hogy ünnepeinkre is rá-

telepedett a „divathóbort” és idegen szokások követése, s ez csak elámítja az értelmet, és megtéveszti a lelket.

A Jelenések könyvében azt olvassuk, hogy a Gonosz új és új formában jelenik meg, azt sugallva, hogy ő is képes feltámadni. Ebben az a félelmetes, hogy a látszat elfogadására hajló ember elhiszi ezt, s szolgálatába szegődik, meg sem vizsgálva, kit is szolgál. Egyre inkább képtelen észrevenni, hogy a nagy hangon hirdetett „emberség” és a „másság elfogadása” jelszava mögött embert elkárhóztató szándékok állnak, mert a Gonosz különböző megjelenési formái mindent ígérnek a földi embernek, csak FELTÁMADÁST és ÖRÖK ÉLETET nem.

Zadari szent Anasztázia-székesegyház oldalkapu díszje

Mert azt nem is ígérheti. Nincs a hatalmában. Kárhóztatra tud vinni, de nem tud győzelmet adni a kárhóztat oka, az ember bűne és a halál fölött, s „tudja, hogy kevés ideje van.” A Gonosz ígéretei csakis figyelemelterelést jelentenek. Mentsd meg az állatot, állítsd meg a Föld felmelegedését, hódolj be az újabb és újabb „világmegváltó eszméknek”, fogadd el és olvasd az általunk felkínált kiadványokat, csak ne olvasd a Szentírást, ne hidd el annak igazságát,

és ne vedd észre, hogy a világ már meg van váltva. A bűn és halál legyőzött, nem milliók szenvedésével és halálával, hanem Isten egyszülött Fia szenvedésével és halálával. Az Ő áldozata nem pusztításra és önpusztításra hív, hanem a győzelem egyedüli útjára vezet: „Legyőzték őt a Bárány vérével és bizonyágtételük igéjével azok, akik nem kímélték életüket mindhalálig.” A Húsvét ünnepe mindenekelőtt erre a győzelemre kíván vezetni minket a saját bűneink és a Gonosz minden kísé-
tése felett.

Csoma László

A feltámadás hitében megélt Húsvétot kíván minden kedves olvasónak a szerkesztőség

Éhes vagyok! És akkor...?(!)

„...az Istenben hívők igyekezzenek a jó cselekedetekben elől járni: ezek jók és hasznosak az embereknek.” (Tit. 3, 8b)

Úgy gondolom, ez a cím aktuális lehet épp a böjti időszak idején. Miközben megvonunk magunktól mindenféle finomságot, ínycségeket, az éhségünk belső feszültségeket okoz, mely előbb utóbb vagy kellemes fizikai eredményt hoz, vagy még nagyobb bajba sodorja egészségünket. De vajon miért nem lehet jó kedvű az éhségünk? Erre akár egy reklám-szöveggel is válaszolhatnánk: „Amíg éhes vagy, nem vagy önmagad” – mondja az egyik csokoládészelet reklám. S már annyiszor hallottam ezt a reklámot, s annyiszor láttam ennek a mondatnak megfelelő viselkedést, hogy lassan elkezdett mondandó-kifejtési inspirációvá válni.

Miért nem tud az ember önmaga lenni, amíg éhes? Annyi irányba elindulhatunk ez után a kérdés után.. Mi van, ha az éhségérzet már annyira uralja az embert, hogy szinte sohasem lehet kielégíteni ezt az érzést? Ez vajon csak a főételekre vonatkozik vagy a nassolásra, csipegetésre is? Miért szükséges az „éhség” szót csupán negatív kifejezésként értelmeznünk? Lehetne, hogy esetleg elgondolkodjunk a szó pozitív értelmén is? Erre a válasz sokak szerint az lehetne, hogy az „éhség” szó, mivel globális világproblémát jelent egyes országokban, vagy egyes társadalmi rétegekben, ezért semmiképp sem bírhat pozitív jelentéssel. Itt akár párhuzamot is vonhatunk az éhség és a böjt között, hiszen a böjt sem tartozik az emberek kedvenc kifejezései közé, mert csakis megvonásokkal jár, a kevesebb az több, és hasonló felhívásokkal „tömik” ilyenkor az emberek fejét. Engem is megkérdezett a napokban valaki, mit fogok én megvonni magamtól most, hogy elkezdődött a böjt? Erre azt válaszoltam, hogy a türelmetlenséget. Erre ő azt mondta, nem így gondoltam. Erre én azt válaszoltam, hogy igen, gondoltam, és pont itt van a baj. Ha megvonom magamtól a szalonnát, amit nagyon szeretek, akkor türelmebb leszek? Ha nem eszek édességet 40 napig, akkor szeretetteljesebbé válok? Ha lefogyok 5 kg-t, akkor békésebb hely lesz a világ? Az egészség az, amiért az emberek előtt-utóbb imádkoznak, viszont ez nem csak a fizikai

mivoltunkra vonatkozik. Természetesen, annyiszor hangsúlyozzuk, hogy épp testben épp lélek, és ez így is van rendjén, viszont sokakat az épp test szükséglete olyannyira lefoglal, hogy a lélekre már nem marad idő, energia, sőt, már szinte nem is hiányzik. Mi több, olyannyira anyagiassá, művé válik sajnos a világ, hogy lassan maga az „egészséges” szó is megkérdőjeleződik.. Csak egy kis kristály, egy kis permeszter – csak egy kis távolságtartás, egy kis hűtlenség, vagy ha semlegessé, esetleg érzéketlenné válunk, talán megoldja a helyzetet... Ettől rosszabb már talán nem is lehet...

Simon András grafikája

Kedves Testvérem! Gondoljuk csak végig a Titusz-i levél 2.fejezetének 11-14.verseiben olvasható: „Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, és arra nevel minket, hogy megtagadva hitetlenségünket és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan, és kegyesen éljünk a világban, mivel várjuk a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését, aki önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden gonoszágtól, és megtisztítson minket a maga népévé, amely jó cselekedetre törekszik.” A böjt a két legnagyobb ünnepünk között van: a karácsony, a dicsőséges megszületésének és a húsvét, az Ő feltámadásának ünnepe közé. Mondhatnánk, egy teljes életszakaszt is ölelhet magába ez az időszak, mely arról kellene, hogy szóljon, amit a fentiekben olvastunk. A keresztyén embernek olyan a

kiváltságos lehetősége van ebben a világban, hogy egy Közbenjáró segítségével támaszkodva, megpróbálhat boldogan éhes lenni. Boldogan várhatja és fogadhatja minden nap azt a lelki táplálékot, mely a világban való boldogulásához a legfontosabb. A boldog reménység az, amely életünknek értelmet adhat minden napon, ettől lehet nem csak elviselhető, hanem boldog az éhség-érzet is, mely valójában folyamatos kiegészülést jelenthet, s a jó cselekedetekeken keresztül, egyre közelebb visz minket az üdvösség útjához. Senki sem mondta, hogy egyszerű dolog az éhség kezelése, senki soha nem ígérte, hogy könnyű dolog hívó keresztyén embernek lenni, főleg nem egy olyan világban, ahol egyre nagyobb az emberek önistenítése, kizárva minden józanságot, igazságosságot, kegyességet...

Rettenetes kísértéseket élhetünk át naponta, mely arra próbálja fordítani a figyelmünket, hogy minden a pillanatnyi boldogságról szól. Természetesen, igyekeznünk kell az adott pillanatokat is vidámmá, kedvessé, szeretetteljessé tenni, de oly módon, hogy arra még több jót, kellemeset és szépet tudjunk tovább építeni nem csak magunk, hanem mások, szereteteink, közösségünk számára. S így juthatunk el a szeretetvendégséghez.

Amíg ezeknek a soroknak a leírására készültem, találtam egy weboldalt, mely az egészséges életmódot és a biblia tanítását próbálta összehangolni, összefoglalva azokat a bibliai idézeteket, tanításokat, melyek kapcsolatban állnak az Ó- vagy az Újszövetség tanításával. Találhatunk itt bibliai helyeket a test és a lélek egészséges kapcsolatáról, zöldségek és gyümölcsök, gabonafélék, hús- és alkohol fogyasztásáról, mértékletességről, vendégszeretetről.. Azon gondolkodom, ha a böjt csakis arról szólna, amit annyira igyekszik a „modern” világ elhítenni velünk, akkor abba hogyan férne bele a szeretetvendégség vagy a vendégszeretet. Hiszen nem szeretettel vendégelünk, hanem önzők leszünk, és nem szeretjük a vendégeket, mert magunkat imádjuk. A Nagy Parancsolat leírja az élet nagy törvényét, valamint összefoglalja rö-

viden a böjt lényegét is. Szeresd az Urat és szeresd a Te felebarátodat, mint magadat. Ha ezt betartjuk, akkor lesz helyénvaló a böjtünk. Így az épp léleknek már nyugodtan készíthetünk épp testet is.

Adja az Úr, hogy miközben építgetjük magunkat, igyekezzünk jelen lenni mások életében is, ahol szükség van ránk. Nehéz dolog megtanulni a mértékletességet, a józanságot és a béketűrést is, de ha már az egészségre törekszünk, akkor sok gyümölcsre lesz szükségünk, melyek a lelkünket is

táplálják. Kellenek majd a magvak is, melyek a jó helyre kerülnek, valamint a gabonafélék, hogy vethessünk és arathassunk. Kérjük a mi Istenünket, hogy az egymás szeretete múlja felül az önimádatot és magamutogatást, valamint, hogy inkább az „épp lélek körül épp test” legyen az „életmottónk”. Ne feledjük azt sem, hogy akármilyenek is vagyunk, köszönettel tartozunk a Mindenhatónak, és adjunk hálát, hogy elménkben forgathatjuk az Ő tanítását. Az Ő gyermekeinek lenni kiváltságos lehetőség. Buzgókodjunk

tehát azon, hogy a világban tomboló súlyos lelki éhínség idején, mi Istennek kedves példamutatással, lehetőségeinkhez, adottságainkhoz mértén tudjuk minél jobban megismertetni az emberekkel a mi Atyánk által kínált bőséges Jót és az ahhoz vezető utat. Bízunk az Úrban, hogy Ő a mi éhínségünket is mindig idejében kellőképpen csillapítja, így lehet vidám böjtünk, miközben kapjuk és adjuk a szükséges táplálékot.

Csoma Annamária

„Szeretlek, apa!”

Milyen az, amikor hazaérsz valahonnan? Egy nagyobb útról vagy csak egy pár órás ügyintézésről. Mit érzel, amikor belépsz az ajtón? Amikor az autóval begurulsz a parkolóba, a ház elé vagy az udvarra? Amikor érzed, hogy itthon vagy végre. Itthon, a megszokott környezetben, ahol felélegethatsz, ahol átválthatsz otthoni üzemmódba. Ami egy igazi átváltozás. Ahol teljesen önmagadat adod. Jóval és rosszal egyaránt.

Hosszú utakon, amikor még sok-sok kilométer áll előtted, még csak egy vágyalom mindez. A hazaérés. A megérkezés. Az otthon. A szeretteid. Az ölelés. Olyankor még feszült vagy és arra koncentrálsz, hogy ép-ségben hazatérj. Megérkezz. Mert sok a rossz hír, sok a baj, a tragédia. Amik mind-mind intenek. Arra, hogy légy óvatos, mert a baj gyors lábakon jár. És te haza akarsz érn. Haza, ahol már várnak. Gondolnak rád. Talán azon tűnődnek, vajon hol lehetsz? Merre járhatasz éppen? Talán egy imát is mondanak érted. Hogy hazaérj. Ép-ségben. Hozzájuk. A karjaik közé.

Gondolatban veled vannak. Gondolataik vissza-visszatérnek hozzád. Megidézik arcodat. És, mint egy mágnes, vonzanak haza. Gyere! Várunk!

Aztán lassan begördül az autó az udvarra, becsukod magad mögött a kaput. Itthon vagy. Hazaértél. Egy több órás vagy több napos út végre véget ért. Kifújhatod magad.

Nem kell mindig hosszú útról érkezz, ahhoz hogy várd a megérkezést. Elég egy gondokkal terhelt nap. Amikor csak jöttél és mentél. Ügyeket vonszoltál. Akár házon belül is, mert mindig várt egy újabb sürgető feladat. Aztán egy még újabb. Mert ilyenek ezek. Nem akarnak elfogyni.

Végre itthon. Fáradt vagy. Pakolsz. Még nem álltál át.

Még gondolatban úton vagy. Még ural a stressz, a görcs. Kezet mostál, átöltöztél. Ez segít. Magadhoz térsz. Végre a lelked is megérkezett.

Aztán belépsz hozzá. Mesét néz. A tekintetek összeér. Ellágyulsz. Sorjáznak előtted a nap során elvégzett teendők. Gondok és terhek. És most végre látod a lényegét. Őt. És ez segít, hogy újra, megint átértékelj mindent. És lásd, hogy kiért és miért ez az egész. Mert csak így van értelme. Ha ő itthon van és vár rád. Ha ő rád néz, mikor hazatérsz; a tekintetek, és a karok összeölelkezik és pont kerül mindenre. Egy egész napra is.

Csak így van értelme mindennek. A sietségnek. Az elmenésnek és a hazatérésnek. Ezzel az öleléssel. És tudod, ha a következő pillanatban minden véget érne, boldog meglepéssel mennél el. Mert volt pár jó pillanatot. Volt valaki, aki várt rád, aki ott volt, amikor érkezted. Aki azt mondta: „szeretlek, apa!”

És ez széttör minden rosszat. Szétmorzsolja a lelkedre nehezedő terheket, mert érzed, hogy van értelme. Van értelme minden útnak, minden indu-

lásnak, mert van valaki, aki hazavár. Rádnéz és átölel. A tekintetében elmerülsz. Mint egy tó tükrében. És ez jelzi a lényegét. Amitől új erőre kapsz. Megújulsz. Nekimész a holnapnak is. Szétmorzsolod a sziklákat. Elhordod a hegyeket az útból. Mert van kiért.

Zlatan Ibrahimovic, ez a zseniális focista és furcsa fazon mondta egyszer: a boldogság valójában pillanatokból áll. Most éppen boldognak érzed magad, aztán lehet, hogy tíz perc múlva minden más lesz. Háborogni fogsz. De most még boldog vagy. Hát becsüld meg. A pillanatot. Ami a tiéd. Most.

Fábián Tibor

Gyülekezeteink

letéből

Felvidékiek (is) az IVK Akadémián

Az IVK Akadémia egy olyan ifjúsági vezetőképző, aminek célja, hogy a résztvevőket felkészítse a fiatalok közötti szolgálatra, kiscsoportok vezetésére, közös Igetanulmányozásra, közösségük szervezésére. A sorozat 4 hétvégéből áll, melynek utolsó alkalma egy erdélyi táborhelyen zajlik, ahol bevezetjük őket a diakóniába, családlátogatásba, és

különbéféle gyülekezeti szolgálatokba is. Az előadások, dícsőítések, csoportos beszélgetések mellett a fiatalok outdoor szimulációs játékokba kapcsolódhatnak be, telefon nélküli erdei imasétákon vehetnek részt, és miközben a Jó Pásztorról elmélkednek, egy igazi pásztorral is elbeszélgethetnek arról, milyen károkat tud okozni, ha a pásztor csak egy rövid időre is otthagya a nyáját. Minden előadásnak, programnak, mentori beszélgetésnek, csoport- vagy egyéni munkának összességében az az üzenete, hogy a fiatalok tudatosítsák, keresztyénként nemcsak elhívásunk, hanem küldetésünk is van: tanítvánnyá lenni és tanítványnyá tenni - ehhez próbál eszközöket felsorakoztatni az IVK Akadémia.

Az Akadémia az elmúlt 5 évben több, mint 30 felvidéki fiatalot fogadott, 2024-ben az ország különböző pontjairól összesen 14 fiatal kapcsolódott be a képzésbe, mely több Kárpát-medencei ifjúsági szervezet összefogásaként működhet: Exodus Közép-Kelet Európa Egyesület (főkoordinátor), TIREKIFI, 1RE, FIRESZ, KRISZBI. A felvidékieket a szolgáltók csapatában e cikk szerzője képviseli.

Kiss Miklós

A hármas fonál nem szakad el egyhamar!

2024. február 14-én, hamvazószerdán tartotta meg a Barsi Református Egyházmegye a Házasság heti evangelizációját a garammikolai templomban.

Az alkalmat a barsi egyházmegye esperese, **Révész Tibor** kezdte meg apostoli köszöntéssel, majd külön köszöntötte a biznyságtévőket és a megjelenteket. Ezt követően a vezérfonal szerint felolvasta az aznapra eső újszövetségi igeszakaszt a jó pásztorról (Jn 10,11-15).

„Igéddel áldj meg bennünket Urunk” kezdetű éneket énekelték az egybegyűltek, mely ének az élő Ige évének, vagyis 2024-nek az ún. vezéréneke. Az énektanulást **Révész Csilla** sárói lelkész vezette.

Az alkalmon **Vámos Béla** felsőpatonyi lelkipásztor és hitvese, **Vámos Anita** tett biznyságot.

Elsősorban a családról szólt. Megvallotta, hogy Isten miként hozta helyre házasságukat. Hangsúlyozta, a házasság a családba illeszkedik bele, és a gyermekek akkor érzik magukat védettnek, ha egy kiegyensúlyozott apát és egy kiegyensúlyozott anyát látnak maguk mellett.

Elmondta, olyan mentalitásbeli tulajdonságok lettek jellemzőek férfiakra, amik korábban csak nőkre volt jellemző, és fordítva. A rendeltetés szerint a nő a tűzhely melegét határozza meg, a férfi a kereteket jelöli ki, a szabályokat hozza, védi a családot.

Rámutatva a házastársi kapcsolatra a Biblia fényében, kiemelte a feleség és a férj egymáshoz való viszonyát a páli levélből (Ef 5,22-25).

Klaus Müller volt misszionáriust idézte egy szélsőséges példával. „Te gyűök fel, hogy négyen evezünk egy csónakban, én, a feleségem és a két gyermekem, és süllyed a csónak, és csak én tudok úszni. Kit fogok menteni? A feleségemet fogom menteni.” Rávilágított arra, hogy a gyermekeinknek nem ígérünk fogadalmat, hogy sem egészségben, sem betegségben, sem boldog, sem boldogtalan ál-

lapotában el nem hagyjuk, és egész életünkben hűséges segítőtársuk leszünk. Ezt csak házastársunknak fogadjuk! „Ez kötelez bennünket arra, hogy feleségeinknek tegyük le életünket!”

Fontos, hogy a gyermek lássa az otthoni példán, hogy az édesanya, a feleség egy kincs a család számára. Ha ezt látni fogja, érezni fogja a biztonságot!

Saját bizonyágtételként elmondta, milyen volt az első találkozás a feleségével, miként indult a házasságuk, s miként volt jelen a házasságukban férjként akkor és most... Volt, hogy megkeseredve, de mindvégig Istenbe vetett hittel. Imádkozva mindenkiért, viszont önmagáért nem... Megtalálta őt a kérdés, ha most következne be az elragadtatás, te itt maradnál vagy felvitetnél! Elmondta, becsülni és tisztelni kell a feleséget, aki Isten gyermeke!

Hangsúlyozta a szülők szerepét is, miszerint szülőnek nem szabad belebeszélni a gyermeke házasságába, „csak” szeretniük szabad és kell! Nem szabad rátelepedni a gyermekre, a lelki köldökzsinórt el kell vágni,

és engedni, hogy önállósuljon a felnőtt gyermeke.

Megvallotta, az ő házasságukban Isten együtt változtatta meg őket és együtt formálta őket! Hálát ad Istennek, hogy munkálkodott, s megvallotta, legyen ezért is Övé a dicsőség!

Bizonyágtételét a köv. elgondolkodtató pszichológiai kimutatással zárta, mely szerint a házaspárok átlagban 8 és fél percet beszélgetnek egymással naponta úgy, hogy egymásra koncentrálnak.

Ezt követően neje, Vámos Anita mondta el, miként élte meg feleségként a megpróbáltatás időszakot s miként vezette őt Isten s mutatott utat neki Igéjén keresztül. Volt, hogy megkeseredett... Érezte, szükséges, hogy szeretet, békesség és öröm legyen benne, függetlenül attól, hogy hogyan viszonyulnak hozzá! Arra jutott, hogy értelmetlen viták helyett jobb csendben lenni. Jó csendben várni az Úrra...

Válaszként az elhangzottakra énekszóval volt dicsőítve az Úr, *Nálad van csak békesség* c. énekel.

Az alkalmat áldás zárta le.

Mente Sándor Veronika

„Benne élünk, vagyunk és mozgunk...”

(ApCsel 17,28)

A Pozsonyi Református Egyházköztségben 2024. február 2-án egy rendhagyó konfirmandus találkozóra került sor. Gyülekezetünk 10 volt és jelenlegi konfirmandusa, valamint 12 koreai vendég először meghallgatta a helyi lelkész rövid áhítatát a Hós 2,1 alapján angol, szlovák és magyar nyelven, majd Nt. Kim János, a szülői Dongan Református Egyházköztség (= Dongan Presbyterian Church in Seoul) segédlelkésze mutatta be az „Ami Európa” csoport tagjait, valamint a szülői gyülekezet egyetemisták között végzett misszióját. Ezután a vendégek egy rövid bemutatkozás által megismerkedtek a pozsonyi fiatalokkal, érdekes közösségi játékokat játszottak, és bizony a mosoly, a kacagás és az önfeletti farsangi öröm lett úrrá a pozsonyi gyülekezeti teremben lévőkön. Volt lehetőség a koreai harcművészet ruháit is felpróbálni, valamint a focihoz hasonló labdajáték trükkjeit és forté-

lyait elsajátítani. Végül lecsendesült a terem, és azt vettük észre, hogy akik eddig félve szólaltak meg, körben ülve egy tea mellett beszélgetnek a vendégekkel. Gyermekeink, akik elengedhetetlen társasága a mobiltelefon, most ülnek és egymással beszélgettek. Jó volt látni, hogy Isten népe, hogyan él és mozog, és nem kell hozzá sok, csak készség, talentum és a gyermeki lélek megnyílik a messziről érkezők előtt is, mert az Úr

közösséggé formál. A missziói csoport megtekintette a Pozsonyi Református Egyházköztség templomát, ahol imaközösségben köszönték meg az Úrnak szolgálatuk gyümölcsseit, majd anyanyelvükön énekeltek az Úrasztala köré állva. Dicsőség az Úrnak ezért az alkalomért és hálásak vagyunk nt. Park Sungkon testvérünknek, hogy ez az alkalom az ő segítségével is megvalósulhatott.

Buza Zsolt

„Állandó megújulásban...”

Az idei Nemzetközi Házasság hete jelszava: „Állandó megújulásban” fényében zajlott a pozsonyi történelmi egyházak ökumenikus találkozója az ágostai hitvallású kistemplomban 2024. február 16-án.

A helyi közösség lelkipásztora, nt. Sokola Erika köszöntötte az egybegyűlteket és kérte Isten áldását a közös alkalomra és miután elvégezte a bevezető liturgiát, tisztelendő Molnár Tamás, dómi káplán, a Pozsonyi Magyar Katolikusok lelki vezetője bensőséges imát mondott, majd e sorok írója olvasta fel Pál apostol bizonyoságtételét a szeretetről az IKor 13 alapján.

Az igehirdetés szolgálatát nt. Buza Bodnár Aranka, református lelkipásztornő végezte az Ézs 40,31 alapján. Bevezetőjében hangsúlyozta: „Azzal a hitel és meggyőződéssel jöttünk ma össze Isten színe elé, hogy hisszük, Istenünk vezető, formálja és kész megújítani a kapcsolatainkat, közösségeinket egyenként és együtt is felhasználva az Ige és a Szentlélek erejét arra, hogy ma este arra fűjjon, amerre Ő akar, s találja meg azokat, akik érzik a megújulás szükségességét és egyedül Uruktól várják: az áldást: ami majd érezhető életük minden területén, a békességet: ami minden emberi értelmet felülhalad. S ezáltal dicsérni tudják mindörökké Jézus Krisztust: életvitelükkel is megmutatják, hogy Kihez tartoznak, Kiben bíznak, Ki az ő erős várunk, Akihez menekülnek ma is, s Akitől kérik és várják a védelmet, az elfogadást, a megtartatást, a kegyelmet, a szeretetet és nem utolsó sorban az állandó megújulást.”

Majd így folytatta: „Ézsaiás próféta egy „DE” kötőszóval kezd, tehát mi Őt választjuk újra alapnak, erős kősziklának, hogy Ő újítson meg először engem, majd azt a szere-

tekapcsolatot, amelyben élek. Mert csak vele kelhetünk szárnyra, mint a sasok. Gyönyörű látvány, amikor az ég felé tekintve kitárt szárnyakkal egy sas levegőben maradásán a szél pályája uralkodik. Ehhez tudnám hasonlítani az Istenbe vetett bizalmunkat is, hagyom, hogy Isten akarata érvényesüljön a kapcsolatunkban, a házasságunkban. Ne én akarjak vergődni szárnyaimmal, vagy ne akarjam levágni a párom szárnyait, hanem simuljak bele Isten tervébe, ami mindenkor a javunkra van. Szárnyalásról, futásról, járásról ír az Ige, s amíg az útvonalon mécsesünk Isten Igéje, addig nem lankadunk és nem fáradunk el.”

A közös imaesten szolgált közöttünk a „Corda Fratrum” énekkar, a Pozsonyi Magyar Katolikusok dalárdája, akik a glóriát énekelték, valamint felcsendült Füle Lajos bizonyoságtétele is: „Tégy Uram, engem áldássá...”

A közbenjáró imádságok idején a római katolikus testvérekkel karöltve az egységért és gyülekezeteinkért fohászokdtunk Nemes Hajnalka nőtestvérünk szavaival. Református testvérünk, Kis-Csáji László a házasságokért

és a keresztyén – keresztyén családok egységéért imádkozott, végül Kosztolányi Emília az evangélikus testvérek közül az egész világért, minden emberért, a betegekért, a haldoklókért és a gyászolókért mondott könyörgő fohászt.

Az alkalom áldásosztással zárult, amelyből megtudhattuk, hogy mit is jelent az Atya kezében állandóan megújulni: „Örök szeretettel szerettelek, s azért vontalak magamhoz hűségesen.” (Jer 31,3)

Jó volt együtt várni az Úr szabadítására és a bőjt elején fohászolni a legközelebbi kapcsolatainkért együtt és közösen. Egyedül Istené legyen a dicsőség mindenért!

Buza Zsolt

Szerelemből létre hívó Ige

Közel ezren vettek részt az anyaországi és felvidéki református lelkipásztorok találkozáján a budapesti Groupama Arénában, mely egyszerre volt a 2023-as lelkipásztori hivatás évének záróprogramja és a 2024-es élő Ige évének nyitánya.

„Magunktól egészen más dolgokat akarunk megragadni, mégis valami emberfeletti megbizonyosodásban él-

jük át a valóságos csodát, hogy nemcsak ránk ragyog, de életünkön át is ragyog Krisztus kegyelme” – hangzott

el a találkozó felvezető gondolata Hajdú Zoltán Leventétől, a Magyarországi Református Egyház Missziói Szolgálatának főigazgatójától. „Az Élő Ige életre hív újra meg újra. A szüntelen reformáció az Isten akaratába helyezett cselekvés. Ez a krisztusi egyház valósága. Ez a mi valóságunk? Ebben

akarsz élni? Átéred ennek a csodáját?” – kérdezte az egybegyűlteket az Élő Ige évéről megfogalmazott üzenetében, hozzátéve: a minket is megelevenítő Ige számol velünk.

Az élő Ige élő Személy

Köszöntő igei üzenetében Balog Zoltán dunamelléki püspök, a Zsinat lelkeszi elnöke ajándéknak nevezte, hogy részei lehetünk egymás életének, hogy Isten szeretetéből belehelyezett minket a magyar református nép közösségébe és szolgálatot bízott ránk, ugyanakkor ez nem kis szakítópróba is egyben.

„Nincs nagyobb kiszolgáltatottság, mint az élő Igét kapni munkaeszközünknek” – fejtette ki. Az élő Ige élő Személy: Jézus Krisztus, aki sose lesz a birtokunk, mindig meg kell küzdeni

fogalmazott bizonyágtételében Visky András író, dramaturg, az élő Ige évének fővédnöke.

Mint mondta, a szerelem a remélt dolgok valósága; szerelem nélkül pedig nem léteznénk, általa értjük meg a világot, nélküle senki se lehet kedves az Örökkévaló előtt.

„Engem szerelmes emberek vettek körül, közöttük nőttem fel, akik önmaguk megtartása helyett a saját valóságuk felé fordultak. Párás szemű Rómeók és Júliák, akik nem egymásba, hanem a Mindenhatóba voltak szerelmesek” – idézte fel előbb szülei emlékét, majd azokét a hitvalló embereket, akiket a szerelemből való igazság örökösének nevezett, akik olthatatlan szerelmük által igazságot szolgáltattak, akikre nem volt méltó a világ.

hangsúlyozta: a Károlinak kettős küldetése van, melyben a missziói parancs alapján az a feladatuk, hogy az Igét még nem halló egyetemisták ne csak a tudományos, hanem a hitbéli igazsággal is találkozzanak az intézmény falai között.

Ádám Veronika Széchenyi-díjas orvos, biokémikus szintén arra mutatott rá, hogy a tudomány világában és azon túl hová vezet az élő Ige. „A tudomány azt mondja, hogy a világ megismerhető. Az ember azonban többet akar megérteni, mint a materiális világ. Itt már nem számíthat a tudományra” – fogalmazott, hozzátéve, hogy a Biblia a hétköznapiaktól eltérő bölcsességet ígér, amely megváltoztatva a tudományhoz való viszonyt is.

Steinbach József, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke a

érte. „Azért vagyunk itt, hogy egymást az élő Igével erősítsük, azzal, ami nem a miénk, de egymásnak adhatjuk.” Kiemelte: nem tudunk az élő Ige nélkül élni, és nem is akarunk, ahogy egymás nélkül sem. A közös áldás, a közös cselekvés útját keressük, 2024-et pedig azért akarjuk különlegessé tenni, hogy az élő Ige senki által nem birtokolható magától értetődőségét helyezzük életünk középpontjába. Azt akarjuk felmutatni, hogyan cselekszik az Ige azoknak az életében, akik Krisztust, az élő Igét követik – mondta a püspök.

Szerelem nélkül nincs élet

„Az élő Ige éve meghirdetésének napján a szerelemtől szeretnék beszélni.

Nemcsak világra jöttem a szerelemből, hívóvé is a szerelem szült” –

„Az élő Ige nem szó, nem beszéd, hanem szülés. Ha nincs szülés, akkor semmi sincs.

Ha nem vagy szerelmes, ne tégy egy tapodtat sem.”

Bizonyágtévők fellege

Az esemény gerincét azok a bizonyágtételek adták, melyek rámutattak az élő Ige életet átformáló és megváltoztató erejére. Minden személyes hangvételű tanúságtételt Húsvölgyi Ildikó Kossuth-díjas színművész vezetett fel, a megszólalók életében fontos szerepet játszó egy-egy Igét vagy igeszakaszt felolvastva.

Trócsányi László, a Károli Gáspár Református Egyetem rektora két évvel ezelőtti kinevezésére utalva elmondta, hogy a Gondviselés útjait sokszor nem tudjuk vagy nem akarjuk felismerni. Az egyetem nevére utalva

keresztyén bizonyágtétel csodájára világított rá. „Az írott Ige alapján az élő Igét hirdetjük, aki Jézus Krisztus, és azt az evangéliumot, melyet elhozott a világba.” A püspök imádságában arra kérte Istent, hogy adjon nekünk Igét, amelyből betű, majd kő lesz, hogy abból az élet kenyere szülessen, és a holt betű megelevenedhesen.

Novák Katalin köztársasági elnök bizonyágtételében megosztotta, hogy mi a kulcsa annak, hogy az egész nemzetre hatással lévő döntések nem nyomasztóak, hanem felszabadítóak.

„Sokáig nem kerestem tudatosan az Istent. Büszke voltam az elért eredményekre, jó döntésekre. 35 évesen erős családi háttérrel, szerető férjjel, három kisgyerekekkel, ígéretes szakmai kilátással kereknek éreztem az életem. Kerek is volt. Csak nem volt köze-

pe” – fogalmazott. Krisztus megjelenését az életében a reggeli derengéshez hasonlította, mely előbb csak kontúrokat látat és lassan élesedik a kép.

Györi-Daniné Tóth Anett, a balatonszabadi gyülekezet lelkipásztora bizonyágtételében Dávidra emlékeztetett: „Ő már azelőtt győzelmet aratott, hogy kiállt volna a küzdőtérre. Őt is Isten választotta ki, ahogyan minket is. Dávid azért győzött, mert tudta, hogy Isten mellette van, és emlékezett is erre.” Felidézte, hogy amikor Balatonszabadiba érkezett, egy reménytelen helyzetben kellett a reménység Istenéről bizonyágot tenni, Dávid története pedig akkor és most is reménységgel bír számára.

Mészáros Pál református borász-ként tett bizonyágot arról, hogy formálta őt Isten az évtizedek során. A szekszárdi presbiter hálát adott azért, hogy három lelkipásztor mellett szolgálhatott, hogy Isten mindig a legmegfelelőbb embereket adta számára segítségül, és hivatásában, a borászatban is kézzelfoghatóvá vált számára az Úr áldása.

Molnár Pál tiszáninnyi főgondnok igeolvasását követően Kató Béla erdélyi püspök, Nemes Pál dunántúli főgondnok és Pásztor Dániel tiszáninnyi püspök mondott imádságot, majd a résztvevők imacsoportokra bontva folytatták az elcsendesedést. Ezután folytatódott a közös imádkozás: Porubán Ferenc szlovákiai főgondnok olvasott fel a Szentírásból, az imádságokat pedig Molnár János tiszántúli főgondnok, zsinati presbiteri elnök, Fekete Károly tiszántúli püspök és Veres Sándor dunamelléki főgondnok vezették.

A lelkipásztori hivatás spektrumai

A lelkipásztori hivatás a leghűségesebb kérdés, amelyen életek, sorok, szabadítások, élet- és lélekméntések múlnak – hangzott el Gér András zsinati tanácsos beszédében, melyben a lelkipásztori hivatás évét foglalta össze. Ennek három fő területe: a toborzás, a képzés és a kísérés az élő Ige évében is hangsúlyosak maradnak.

A lelkipásztori hivatás évének záró programjaként hét csoportbeszélgetés egyikébe kapcsolódhattak be a résztvevők. Mucsi Zsófia, Járay Márton és Thoma László a lelkipásztorok kíséréséről és háttértámogatásáról beszéltek, részleteket megosztva a lelkészek között végzett kutatás előze-

tes eredményeiről. Bemutatták a megújult Gyökössy Intézet szolgálatait is: többek között lelkipásztoroknak csoportos programokat ajánlanak a lelki egészségük megőrzése, az egymással való közösség gyakorlása és a hivatásukban való mélyülés céljával.

Egy másik csoportban a lelkipásztorokat segítő szervezeti háttérrel ismerkedhettek meg közelebbről a résztvevők. Svébisné Juhász Márta, Bor Imre és Ablonczy Áron a Református Nőszövetség, a Magyarországi Református Presbiteri Szövetség és az ifjúsági szervezetek szolgálatát mutatták be.

A „Hogyan tegyük pezsgővé a gyülekezeti életünket – 2024, az Élő Ige Éve” nevű kiscsoportos beszélgetésen Hajdú Zoltán Levente kifejtette: a gyülekezetszervezés rendszerszerű meg erősítése négy lábon áll: a szolgálattelvők lelki támogatásán, az egyházi Intranet-fejlesztésen, az identitáskutatáson és a Gyülekezetépítési és egyházstratégiai munkacsoport felmérő munkáján. Alapelveként azt határozták meg, hogy ami nem konkrétan a helyi gyülekezetek életét segíti, az nem felesleges, hanem egyenesen káros.

Kovács I. Bendegúz, az élő Ige évének projektvezetője arról beszélt, hogy alulról jövő kezdeményezések segítségével szeretnék elérni, hogy az Ige újra és újra fel tudja pezsdíteni az emberek szívét. Új struktúrák erőltetése helyett azt keresik, hogy az adott szolgálatot hogyan támogathatják. Erre februártól háromféle pályázati lehetőség is nyílik, amelyre egyházközségek, egyházmegyék és szervezetek pályázhatnak. A pályázati kiírásokat sok más hasznos támogató jellegű tartalommal együtt az eoloige2024.hu oldalra töltik fel.

Füsti Molnár Szilveszter, a sárospataki teológia dogmatikatanára a párbeszéd és a szolidaritás fontosságát emelte ki, amelyeket erősíteni kell a gyülekezetek között. „Ki kell nyitni kapuinkat a társadalomra. Jézus Krisztus példája ad erre útmutatást: nekünk a világot még önmagunknál is jobban ismerni kell” – mondta a társadalommal folytatandó párbeszédéről, amelyben szerinte akkor állhatunk meg, ha szilárd talajon állunk és tudjuk, kihez beszélünk.

Beszterczey András lelkipásztor és Duráczky Bálint szociológus a református identitás mibenlétére kereste a

választ egy másik csoportban. A Debrecen-Nagytemplomi Református Gyülekezet lelkésze rövid teológiai felvezetőjében elmondta: a református egyház Krisztust megvalló egyház, amely szüntelenül meg tud újulni – még akkor is, ha sok gyülekezet első pillantásra régmódinak is tűnik. Beszterczey András az elköteleződést, az áldozathozatalt és a rendszerességet tartja református identitásunk három alappilléreinek. Röviden beszélt arról is, hogy milyen veszélyek és lehetőségek veszik körül az egyházat. Ezek között ott van a népegyház és a hitvalló egyház között tapasztalható feszültség, a szekularizáció, a politikai keresztyénség, az intézmények általi meghatározottság, a liberalizáció, a radikalizáció, a centralizáció és a klerikalizáció.

Egyházunk Missziói Szolgálatának munkatársai, Császár-Harangozó Dóra, Szűcs Péter és Varga Rita a 2024. január 17-től minden református közigazgatási szereplő és intézmény számára elérhető református Intranetről osztott meg részleteket. A belső hálózati ügyintézési platformon egyszerűbbé és áttekinthetőbbé válik az adminisztráció, de a gyülekezeti szolgálatot segítő segédanyagok is megtalálhatók rajta.

Gere Gábor, Hajdú Tóth Livia, Nagy Zsoltné és Szabó Elődné lelkipásztorok az intézményekben rejlő missziós lehetőségekről beszéltek csoportjukban. Megosztották, hogy az ilyen típusú szolgálat milyen örömmel és kihívásokkal jár; hogy mit jelent egyáltalán a misszió egy intézményben; hogyan kezelhető egészségesen, ha más fenntartó is jelen van egy adott településen; értelmetlenné válhat-e egy intézményi szolgálat, majd felvetették a kérdést, hogy a gyülekezet vagy az intézmény viszi-e a hátán a másikat. Hajdúné Tóth Livia szerint csak egy erős gyülekezetnek lenne szabad intézményfenntartást vállalnia, Gere Gábor szerint a kettőnek egymás mellé rendelve kell működnie, Szabó Elődné pedig arra mutatott rá, hogy az intézményben zajló lelki munka akkor ér igazán célba, ha van egy gyülekezet, amelyben a megszólított élete gyümölcsözővé válhat.

Gér András zsinati tanácsos moderálásával Csomós József nyugalmazott tiszáninnyi püspök, Györi-Daniné Tóth Anett a balatonszabadi és Zila Péter, a Nagyváradi téri gyülekezetek

lelkészei a lelkipásztori hivatás fordulópontjairól beszélgetett három fő téma mentén. Először arról osztották meg gondolataikat, hogyan kapták elhívásukat, majd arról, hogy mi erősíti meg őket a szolgálatukban, illetve mi az, ami a lelkipásztorokat megtarthatja a szolgálatukban.

A lelkésztalálkozón átadták a Dobos Károly-díjat, mely – Hajdú Zoltán Levente szavaival – arról tanúskodik, mit jelent egy életen át hűségessé lenni, megállni abban a szolgálatban, amely helytállásának lényegét és valódi támogatottságát maga az Úr adja. Az idei díjazott Ősz András református lelkipásztor, aki 1986 óta szolgál Rétközberencsen. Bizonyásgtételeiben

elmondta: csodálattal és hódolattal gondol arra, hogy Isten beleszótta a tervébe saját és mindannyiunk életét.

A velünk élő Ige

„Mert Isten Igéje élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál” – hangzott az Ige a rendezvényt záró ünnepi istentiszteleten, a Nagyvárad téri református templomban, a Zsidókhöz írt levél 4. fejezetének 12. verse alapján. Géresi Róbert felvidéki püspök igehirdetésében kifejtette: Krisztus győzelmének köszönhetően úton vagyunk az üdvösség felé, de ezen az úton meg is torpanhatunk. Az élő Ige azonban ekkor is velünk van, így megtapasztalhatjuk élő és ható voltát.

Az istentisztelet úrvacsorával zárult a püspökök és az egyházkerületi főgondnokok közös szolgálatával.

Barna Bálint/Dezső Attila

Képek: Füle Tamás

www.parokia.hu

Isten igéje élő és ható

Január 27-én anyaországi és felvidéki református lelkipásztorok találkozására került sor Budapesten, a Groupama Aréna konferenciatermében, amelynek fő pontjait a 2023-as lelkipásztori hivatás évének záróprogramja és a 2024-es Élő Ige Évének nyitánya tette ki. Az eseményről Géresi Róberttel, a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház püspökével beszélgetünk.

Hogyan jött ennek a közös találkozási ötlet? Ki volt a kezdeményezője?

Az anyaországi és felvidéki lelkészek találkozója teljes mértékben a Magyarországi Református Egyház szervezésében valósult meg. Nagyon nagy örömmel fogadtuk a hírt, amikor megtudtuk, hogy mi, felvidéki református lelkészek is részesei lehetünk annak az eseménynek, amelyen lezárják az elmúlt évre meghirdetett Lelkipásztori Hivatás Évet és meghirdetésre kerül az Élő Ige Éve.

Az elmúlt évben a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház is csatlakozott a magyarországi reformátusok által meghirdetett programhoz. Balog Zoltán püspök, a Zsinat lelkészi elnöke az elmúlt év októberében, Berekfürdőn, a magyar egyházmegyékben szolgáló református lelkipásztorok számára megtartott továbbképzésen személyesen hívta meg előadása után lelkészi közösségünket erre a találkozóra.

Ennek előzménye az is, hogy együttműködve a Magyarországi Református Egyház bizottságaival és vezetőivel, az elmúlt évben egyházunkban mi is a lelkipásztori életpálya programját valósítottuk meg. Erre kapcsolódva, – mivel a határon túl mi

voltunk az egyetlen kerület, amely felvállalta ezt a folyamatot, – így mi kaptunk meghívást erre az alkalomra.

Nagyon örültünk annak is, hogy több mint kilencszáz református lelkész jött el, de nemcsak Magyarországról és a Felvidékről, hanem az egész Kárpát-medencéből. Egyházunkból is több mint száznegyven lelkész érkezett, s ha arányaiban vesszük a részvételt, akkor ez egy nagyon komoly képviselő a részünkről. Örömmel voltunk itt együtt ezen a mai napon.

Miről szólt ennek az egy napos találkozási programja? Miben tudtak erősödni vagy lelkileg is gyarapodni a lelkészek ezen a napon?

Egyrészt a mai napon lezárult a 2023-as Lelkipásztori Hivatás Éve és meg lett hirdetve az idei esztendőre az Élő Ige Éve a Magyarországi Református Egyház számára, beleértve az egész Kárpát-medencét is. Mi reformátusok az ige egyháza vagyunk, az igének és az igehirdetésnek az egyháza. A mai alkalom egyrészt a lezárása volt az elmúlt évnek, a másrészt pedig nyitó alkalma volt az előttünk álló programsorozatnak. Nagyon fontosnak tartom azt, hogy ilyen jellegű találkozások megvalósulhassanak.

Odahaza is érezzük azt, hogy jó, ha a lelkipásztorok együtt tudnak lenni közösségben egymással. Nagyon sok lelkész néhány lélekszámú, kis gyülekezetben szolgál, vagyis megfoghatkozó közösségekben pásztorolják a híveket, sokszor a távolságok is nagyok közöttünk. Ha figyelembe vesszük a Felvidéket, akkor egyházunk gyakorlatilag Pozsonytól egészen Tiszacsérnyőig terjed.

Sok száz kilométert kell áthidalni, ha az emberek találkozni szeretnének egymással. Ez is egy lehetőség volt a személyes találkozásra. A másik oldalon örömteli, hogy együtt dicsőítjük és magasztaljuk Istent. Mi Isten népeként egy közösségben vagyunk itt, s ezért is tartom nagyon fontosnak, hogy sok hasonló, lelkipásztort megmozgató rendezvénynek is legyenek.

A délelőtti folyamán nagyon sok személyes bizonyásgtételek hangzottak el. Önt melyik fogta meg a legjobban és miért?

A délelőtti folyamán elsősorban a személyes bizonyásgtételek jelentek meg. Két nevet szeretnék kiemelni. Az

egyik Visky András József Attila-díjas erdélyi magyar író, drámaíró, dramaturg. Egy nagyon személyes biznyságot tett arról a hitről és a szeretetről, amely már majdnem olyan, mint a szerelem. Ő nem önmagáról a szerelemtől beszélt, hanem arról a hitről, amely olyan szenvedélyes, mint a szerelem.

A másik ilyen biznyságtétel Novák Katalin köztársasági elnökasszonyé volt, aki kereszteni édesanyaként, feleségként, hitvallóként jelent meg közöttünk. Csodálatosan tett biznyságot arról, hogy Isten szeretete hogyan töltötte ki az ő korábbi kerek életét, úgy, hogy Isten belépett annak középpontjába.

Az ilyen biznyságtévők adnak-e impulzust a felvidéki lelkipásztorok számára, hogy ők is merjenek biznyságot tenni hitükről, szolgálatokról, annak gazdagságáról mások előtt?

Én azt gondolom, hogy a lelkészek egyrészt biznyságot tesznek minden egyes igehirdetés alkalmával. A másik oldalon pedig a lelkészi szolgálatban nagyon sok lehetőség adatik erre, ami nem azt jelenti, hogy több száz ember előtt kell mikrofonban tanúbiznyságot tenni Isten megtartó szere-

tetéről, hanem éppen a családi- vagy a személyes találkozások során, vagy akár a hétköznapi életben. Mindenekelőtt fontos az, hogy a hit megélése legyen személyes valósága a mi életünknek, és hogy erről tudjunk tanúságot tenni. Ez is nagyon fontos része a kereszteni életnek.

Egy úrvacsorás istentisztelettel zárult az anyagországi és felvidéki lelkipásztorok találkozója. Mi az, amit igehirdetőként a Nagyváradi téri református templomban megjelenteknek a szívükre szeretett volna helyezni?

Ennek az évnek az alapigéje a Zsidókhoz írt levél 4. részének a 12 verse, így ezt választottam az igehirdetésemnek is az alapigéjévé: „Mert Isten igéje élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál”.

Ebben a versben arról szól Isten szava, hogy igéje élő és ható. Nekünk egy élő Istenünk van, aki bennünket megvált, gondot visel rólunk, szeret, vezet és kézen fog. Az ő igéje áthatja az egész emberi életet.

Minden kereszteni ember megtapasztalja azt, hogy egy megkerülhetetlen lelki élmény az, amikor egészen szívünknek a legmélyében szólít meg bennünket az Úr. Akkor pontosan tudjuk, hogy nem emberi hangról van szó, s nem külső tényezők jelentek meg az életünkben. Nem is valami sejtés, hanem egy nagyon élénk üzenet arra nézve, hogy mire van szükségem az életemben.

Nagyon sokszor lehet hallani arról, hogy az embernek sokféle kérdései vannak. Sokszor úgy telik az életünk, hogy kérdésekre válaszolunk. Ami kereszteni létünkben pedig nagyon fontos szempont az, hogy nem elsősorban nekünk vannak kérdéseink, hanem mi magunk vagyunk kérdések az Isten színe előtt. Amikor az ember ezt meglátja, fölfedezi, az megérinti az ő életének a középpontját, a szívét. Akkor történik meg az, hogy Isten igéje élő és ható valóságként jelenik meg az életünkben.

Iski Ibolya/www.reformata.sk

Fotó: Szarvas László

A Magyar Kultúra Napja Nagykaposon

A Lónyay családról, és nevezetesen Lónyay Menyhért szolgálatáról hallhattak előadást a Magyar Kultúra Napját ünneplők 2024.január 23-án a nagykaposi Magyar Házban. A járvány miatt eltolódott eseménysor, amely 2022-ben, Lónyay Menyhért néhai magyar pénzügyminiszter és miniszterelnök, valamint a Dunamelléki Református Egyházkerület főgondnoka születésének 200. Évfordulója alkalmából szerveződött, Felvidéken fejeződött be. Az ünnepi alkalom az Erdélyi János vegyeskar énekével vette kezdetét, s azt követően Gabri Rudolf köszöntötte a jelenlevőket, majd Klicsu Ferenc, Tuzsér város alpolgármestere számolt be mindazokról a rendezvényekről, amelyek keretében sikerült közismertté tenni a Lónyay család többszázéves szolgálatát Magyarország keleti régiójában, majd a 19. században. Ebben az időszakban nem csak politikai személyiségként válnak ismertté a család tagjai, hanem gazdasági szakemberként, templom és iskola építőként, egyházi tisztségviselőként is. Mindezek feltárása érdekében óriási szervező munkát végzett a Klicsu Ferenc és a tudományos kutatásó-

kat szervező Ciger András, a Magyar Tudományos Akadémia munkatársa. A kutatómunka eredménye, az emlékévi folyamán elhangzott előadások végül könyv formában is megjelentek „Örökségünk – A Lónyayak eltűnt és felfedezett világa” címmel mintegy 720 oldalon.

A gazdagon illusztrált kötet, és a szintén megjelentetett Lónyay Menyhért naplója nagyszerű lehetőséget nyújt minden nemzetünk múltja iránt érdeklődőnek, hogy egy nemzeti megmaradást és felemelkedést szolgáló család tevékenységét megismerje. A kiadványok bemutatják, hogy a Lónyayak Istentől kapott talentumaikat nem gazdagodásuk, hanem a magyarságunk kulturális és anyagi gyarapodásának szolgálatába állították első sorban.

A kötetet Ciger András mutatta be a Magyar Ház előadó termét megtöltő hallgatóságnak, majd e sorok írója köszöntötte a jelenlevőket. Az ünnepi alkalom Nemzeti imádságunk eléneklésével fejeződött be.

A Lónyay család történetét ismertető kötet megrendelhető szerkesztőségünk címén vagy a 0908 035 094-es telefonszámon. Ára 30 Euró.

Csoma L.

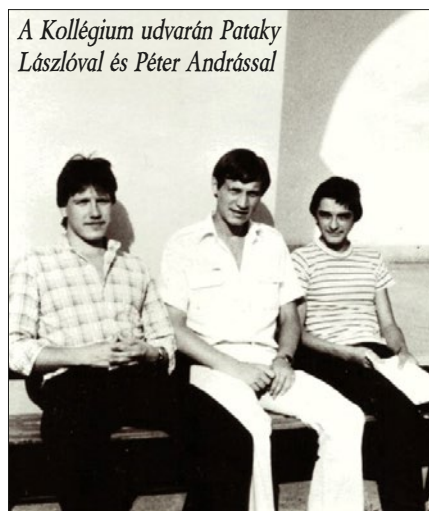
Emlékezz vissza....

XIX. rész

Az esti órákban érkeztem haza, s amikor bekopogtattam, szüleim meglepődve fogadtak. Komolyan számoltak azzal a lehetőséggel, hogy nem jövök haza, s csatlakozom a népes amerikai rokonsághoz. Ezen pedig én lepődtem meg, mert elutazásom előtt nem vetődött fel ez a lehetőség. Számomra a tanulmányaim befejezése volt a fontos, s elhívás a lelkészi szolgálatra egyházunkban. Ennek megfelelően, a nyár hátralevő részében készültem a még rám váró harmadéves vizsgákra, amelyeket szeptember végéig kellett megcsinálnom, hogy aztán ösztöndíjasként Debrecenben végezhessem el a negyedik évfolyamot. Teljesült a nagy álom, amelyet három évvel korábban reméltem, Debrecenben tanulhatok! Az iskola és a magyarországi reformátusság életével kapcsolatban elég hiányos ismereteink voltak. Diákként azt láttuk, hogy teológiai kiadványok sora jelenik meg hivatalosan. Egyetemi tanárok jegyzetei megvásárolhatók, s a Prágában cseh nyelven tanulók számára ez nagy segítséget jelentett. A rádióban, vasárnap reggelenként, istentiszteletet közvetítettek. Az egyházi élet sokkal szabadabbnak tűnt, mint Csehszlovákiában. Az, hogy az egyház belső élete sokkal hierarchikusabb, csak ott tartózkodásom idején tapasztalhattam meg. Ennek első jele volt, amikor Varga Imre püspök úr elküldött, hogy jelentkezem Debrecenben a püspök úrnál. Én a Püspöki Hivatalban szolgálatot teljesítő aszszonytestvértől hallottam először ezt a mondatot: Be vagyok jelentkezve a Püspök úrnál? Aztán útba igazított, hogy elég jelentkezni a Kollégium főigazgatói irodájában. Szeptember utolsó hetében beköltöztem a kollégiumba, s a prágai elhelyezéshez képest, ahol ketten voltunk egy szobán, itt négy-öt teológus lakott egy szobában. Első szobatársaim között volt Weisz Tibor, aki az akkori Jugoszláviából érkezett, itt kezdte tanulmányait. Prágában majd minden este egy félórás sétát tettem lefekvés előtt. Egyik este itt is kimentem, s végigsétáltam az akko-

ri „Vörös Hadsereg útján” (ma Piac utca), s mire vissza értem, már elmúlt 11 óra. A kapus „kapu pénzt” kért, s közölte, hogy reggel jelentkeznem kell Kocsis Elemér főigazgató úrnál. Pár hónappal korábban találkoztunk a Keresztyén Békekonferencia alkalmán, így reggel elmondtam neki, hogy Prágában nincs kapusunk, s mindenkinek van kulcsa a szeminárium bejáratí ajtajától. Megtudtam, hogy az esti séta nem csak az én szokásom, így több alkalommal hosszan beszélgethettünk egyházi életünkről, prágai diákéletéről. Áldott alkalmak voltak ezek, melyeken betekintést kaptam a

magyarországi egyházi élet sajátosságaiába, s Tiszántúl lelkülete is feltárulkozott előttem. Az eddig leírtak alapján érzékelhető, hogy a debreceni diákélet jóval zártabb volt, mint a prágai. Rendelkezésünkre állt a nagyszerű könyvtár, s tanáraink igyekeztek széleskörű ismeretekkel felkészíteni a lelkészi szolgálatra. Mivel érdeklődési köröm leginkább az egyháztörténelem felé irányult, számomra a könyvtár és levéltár óriási lehetőséget jelentett. Tanszékvezető tanárunk Makkai László volt, kinek előadásai élményszámba mentek. Nem csak adatokat közölt, hanem széleskörű összefüggésekre világított rá. Egy példa. Miért nem telepedtek le a honfoglaló magyarok a Kátpát-medence hegyvidékeire? Mivel a nagy állatok tartása – tehát, ló – dús legelőket igényel, s ezek a túlevelű erdők környékén nem találhatóak. Segítségemre volt abban, hogy a református levéltárakban található 1920-1938 közötti anyagot áttanulmá-

nyozhassam leginkább Sárospatakon. A tanszék docense, Csohány János, nagy odafigyeléssel és pontossággal adta át az egyháztörténeti ismereteket. Isten iránti hálával emlékezem Lenkeyné Semsey Klára tanárnőre, Czeglédy Sándor, Pásztor János, Karasszon Dezső, Szabó László Ambrus és Jánossy Imre tanárookra. Abban az időben érdekességként emlegették, hogy a kommunista elvárások szerint átnevezet főbb utcák mind egy egy templomba vezettek. Így Debrecen főutcája, melynek történelmi neve Piac utca, és ma is az, akkor a Vörös Hadsereg útja nevet kapta. Ez az utca a Nagytemplomba vezetett. Talán ezek az elnevezések az egyedi magyar humor megnyilvánulását mutatták? Ha nem tudod legyőzni, tedd nevetségessé!

CsL

- Folytatás következik -

BIBLIAOLVASÓ

v e z é r f o n a l

Április

1. H.	3Móz 23,26-44	Jn 20,1-10
2. K.	3Móz 24	Jn 20,11-18
3. Sz.	3Móz 25,1-34	Jn 20,19-23
4. Cs.	3Móz 25,35-55	Jn 20,24-31
5. P.	3Móz 26,1-13	Jn 21,1-19
6. Sz.	3Móz 26,14-46	Jn 21,20-25
7. V.	3Móz 27	Júd 1
8. H.	Józs 1	Ef 1,1-14
9. K.	Józs 2	Ef 1,15-23
10. Sz.	Józs 3	Ef 2,1-10
11. Cs.	Józs 4	Ef 2,11-22
12. P.	Józs 5	Ef 3,1-13
13. Sz.	Józs 6	Ef 3,14-21
14. V.	Józs 7	Ef 4,1-16
15. H.	Józs 8	Ef 4,17-32
16. K.	Józs 9	Ef 5,1-14
17. Sz.	Józs 10	Ef 5,15-17
18. Cs.	Józs 11	Ef 5,18-20
19. P.	Józs 12	Ef 5,21-33
20. Sz.	Józs 13	Ef 6,1-4
21. V.	Józs 14	Ef 6,5-9
22. H.	Józs 15	Ef 6,10-24
23. K.	Józs 16	1Jn 1,1-4
24. Sz.	Józs 17	1Jn 1,5-10
25. Cs.	Józs 18	1Jn 2,1-6
26. P.	Józs 19	1Jn 2,7-11
27. Sz.	Józs 20	1Jn 2,12-14
28. V.	Józs 21	1Jn 2,15-17
29. H.	Józs 22	1Jn 2,18-25
30. K.	Józs 23	1Jn 2,26-29

A Kárpát-medence reformátussága

Frankfurtban találkoznak a közép-európai keresztyének - Egyházunk is képviselteti magát

2024. június 7. és 9. között kerül sor a Közép-európai Keresztyének Találkozójára, amelynek ezúttal a német-lengyel kapcsolatokat szimbolizáló testvérváros Frankfurt ad otthont. A háromnapos színes programokat kínáló eseményen a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház is képviselteti magát mintegy hatvan fővel. A rendezvényről Palcsó Attila külügyi zsinati tanácsossal beszélgettünk.

Hányadik alkalommal vesz részt a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház a Közép-európai Keresztyének Találkozóján?

Ebben az évben tizenegyedik alkalommal kerül megrendezésre ez a találkozó. Egyházunk leginkább a 2008-as pozsonyi találkozó óta kapcsolódik be a keresztyének találkozójának szervezésébe és vesz részt ezen az eseményen kisebb vagy nagyobb képviseléssel. A pozsonyi találkozó főszervezője és házigazdája a szlovákiai evangélikus egyház volt. A református egyházkerületek közül leginkább mi voltunk jelen ezen a rendezvényen, aminek történelmi háttere is van. Hiszen a rendszerváltozás előtt mi a csehekkel együtt egy közös államban éltünk, Csehszlovákiában, s a Csehtestvér Egyházzal szoros kapcsolatot ápolunk és ápolunk ma is. A közép-kelet-európai magyar ajkú református egyházak közül így mi voltunk ehhez a kezdeményezéshez a legközelebb, s mi vettük ki ebből a részünket a legaktívabban.

De említhetném akár Wroclavot vagy Prágát is, ahol szintén nagyon aktívan részt vettünk, volt külön az egyházunkat bemutató kiállításunk, ún. standunk. Négy évvel korábban Grazban, Ausztriában lett volna a keresztyének találkozója, amelyre szintén nagyon készültünk. A tervezett programok sokrétűek voltak, de sajnos a covid miatt a rendezvény nem valósulhatott meg. Nagyon sajnáltuk, hiszen sok energiát befektettünk a szervezésbe, a különböző kulturális programokba és előadásokba is aktívan bekapcsolódtunk volna.

Mi a célja a Közép-európai Keresztyének Találkozójának? Milyen céllal jött létre ez a kezdeményezés és mikor?

Az első találkozóhoz a kezdeményezői 1991-ben az egykori szovjet blokk országainak protestáns egyházai voltak, leginkább a kelet-németországi területekről. Ez az alkalom Görlitzben a Sziléziai Felső-Lusatiai Evangélikus Egyház valósult meg. Ezen még csak a lengyelországi és a volt csehszlovákia protestáns partneregyházai vettek részt, akikhez később csatlakozott a volt keleti blokk többi országa is.

2005 óta a szlovákiai, magyarországi és ausztriai protestáns egyházak, valamint a bajor és szász regionális egyházak is aktív résztvevői a rendezvénynek. Idővel a találkozók a Közép- és Kelet-Európa protestáns egyházainak keresztyén találkozóivá fejlődtek.

2008-ban Pozsony szervezte meg a találkozót. 2011-ben a Német Evangélikus Egyház szervezésében Drezda adott otthont a találkozóhoz. 2014 Wroclawban találkoztak a Közép- és Kelet-Európa evangéliumi keresztyénei. 2016 júliusában pedig Budapest lett a helyszíne, amelynek lebonyolítását a Magyarországi Evangélikus Egyház vállalta magára. S amint említettem, a 2020-ra tervezett grazi találkozónapokat a koronavírus-járvány miatt törölni kellett.

A keresztyének találkozójának a célja az evangélium hirdetése missziós programok segítségével, amelybe beletartoznak a különböző kulturális kínálatok és események, de a pódiumbeszélgetések is a fiatalok és idősek számára, vagy akár az egyházi zenei alkalmak, koncertek. A háromnapos rendezvény vallási, egyházi-kulturális, evangelizációs és missziós alkalmi lehetőséget adnak az egyéneknek, gyülekezeteknek és egyházaknak is a találkozására, amint cím is jelez.

Mi az idei találkozó mottója és mit akarnak ezzel üzeni a szervezők?

Az idei keresztyének találkozójának a mottója: Semmi sem választhat el minket (Róma 8,39). De ha tovább olvasuk az igeszakaszt megtudhatjuk, hogy sem magasság, sem mélység, sem más teremtmény nem választhat el minket Isten szeretetétől, amely megjelent minden embernek Jézus Krisztusban.

Az üzenet elsősorban azt, hogy Jézustól semmilyen külső hatalom nem választhat el bennünket, ugyanakkor egyik vagyunk Krisztusban. Egy Atyánk van, s ezt a testvéri egységet is hivatott demonstrálni ez a rendezvény annak ellenére, hogy bár különböző nyelveken beszélünk / német, lengyel, cseh, szlovák, magyar/.

A találkozó nagyon színes kulturális programot vonultat fel, melynek keretében és ennek szerves részeként a bibliatanulmányozások, az áhítatok és istentiszteletek is folyamatosan jelen lesznek. Lesz két nagyszabású szabadtéri istentisztelet is több ezer résztvevővel. Emellett lesznek reggeli bibliaolvasások, napközben pedig beszélgetések különböző bibliai témákra.

A szervező ország keresztyénei elsősorban kiket várnak erre az eseményre?

Annak ellenére, hogy a fő hangsúly a fiatalabb nemze-

dékekre helyeződik általában, de ez egy nyitott rendezvény, amelyen minden generáció megtalálhatja a számára legérdekesebbet, természetesen mindenkit várnak szeretettel, aki szeretne lelkiükben megerősödni vagy betekintést kapni a keresztyének életébe, gondolkozásába.

A házigazdák olyan kisebb vagy nagyobb kulturális központokban, kiállítótermekben biztosítják az egyes programok helyszíneit, amelyek alkalmasak akár több száz ember befogadására. Emellett a messzebről érkező résztvevőknek a szállást is péntek és szombat éjszakára, valamint gondoskodnak az étkeztetésükről is. A helyiek különböző egyházi jellegű kulturális missziós programokat is terveznek.

Egy ilyen találkozó egy csodálatos alkalom egymás kulturájának, egyházi életének, vallási hagyományainak és zenei kultúrájának megismerésére, de ugyanígy a különböző vélemények, gondolatok átadásának is a lehetősége az éppen legaktuálisabb témákról. Például miként vélekednek az ukrainai háborúról, az ezzel kapcsolatos menekültválságról, a migrációról, illetve a világ jelenlegi kihívásairól, kinek mi erről a véleménye. Ez a találkozó tulajdonképpen a kulturáknak, népeknek, egyházaknak a találkozása, amely lehetőséget biztosít egymás jobb megismerésére.

A rendezvényen mindenki találhat magának érdekes programot. A szabadtéri programokkal jellegükből adódóan a szervezők igyekeznek a fiatalokat megszólítani, ezért számukra kifejezetten jó egy ilyen lehetőség a találkozásra Európának más országaiból érkezett keresztyén fiatalokkal.

Valószínűleg Szlovákiából több keresztyén felekezet is részt vesz a találkozón. A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház milyen képviselettel tervezi magát megjeleníteni és hogyan kívánja magát bemutatni?

Egyházunk egy csaknem hatvan személyes autóbusszal készül Frankfurtba, köztük az egyházunk zsinati elnöksége képviselésében Géresi Róbert püspök, Rákos Loránt püspökhelyettes és Porubán Ferenc egyházunk főgondnoka, de ugyanígy jelezte részvételi szándékát Fazekas László emeritus püspök is. Jelentős számban képviselteti magát a találkozón a Fiatal Reformátusok Szövetségének Cantate Domino kórusa. A magyar kultúrát pedig a komáromi Kicsi Macska nevű táncsoporttal próbáljuk közelebb hozni az ottaniak számára, akik moldvai és magyar néptáncokat mutatnak be, majd próbálják bevinni az ottaniakat a táncukba, erősítve ezzel is a kulturális sokszínűséget. Rajtuk kívül a csoporthoz még a Mariánium Egyházi Iskolaközpont református hitoktatást látogató gimnazistái és pedagógusok is csatlakoznak. Ezúttal nem készítünk külön kiállítást az egyházunkról, de a központi épületben molinók segítségével fogjuk bemutatni az egyházunkban folyó munkát, az egyes missziói területeket.

Egyházunk is társszervezője a rendezvénynek? Ha igen, akkor milyen költséget kell felvállalnia ennek érdekében?

A rendezvényen jelen lévő egyházak egyúttal társszervezői minősítésben is jelen vannak. Az elmúlt két évben az erre a célra felállított nemzetközi csoport tagjai hozták a saját ötleteiket a programokra. A Magyar Református Egyház Generális Konventje támogatásáról biztosította a kiutazásunkat. Szlovákiából és Magyarországról is egy-egy nagyobb autóbussz indul. A magyarországi küldöttségen kívül egy-egy kisebb csoport becsatlakozhat Erdélyből vagy Kárpátaljáról, illetve Délvidékről is. Ezen kívül a németországi protestáns egyházak is jelezték a támogatásukat a rendezvényre utazók számára. A szállásolás vendéglátó egységekben, illetve családoknál lesz megoldva. Ebben az évben a helyi szervezők azt szeretnék – a vendéglátó egységek mellett –, ha lenne elég befogadó család erre a két napra, amellyel tovább erősödhetnének akár a személyi kapcsolatok is.

Mi lesz az egyházunkat képviselő küldöttek feladata?

A Cantate Domino kórus becsatlakozik a kórusok éjszakaijába, közösen fognak énekelni több kórusal, a táncsoport pedig a kulturális program keretében lép fel. A Zsinati Elnökség tagjai pedig a rendezvény hivatalos részén vesznek részt pódiumbeszélgetéseken vagy más fórumokon és a nagy nyilvános szabadtéri istentiszteleteken.

Összeállt-e már az a csapat, amelyik elutazik Frankfurtba vagy még várják a németül is beszélők jelentkezését?

A hivatalos küldöttségünk gerince már összeállt, hiszen hónapok óta készülünk a keresztyének találkozójára. Lehetőséget biztosítottunk arra, hogy az egyházunk különböző misszióinak a vezetői, illetve munkatársai, akik ráadásul németül is beszélnek, csatlakozhassanak a csapatunkhoz. Tervezünk fiatalokat, középiskolás diákokat is magunkkal vinni, természetesen elsősorban azokat, akik tanulnak németül vagy angolul és részt vesznek a református hitoktatásban. Szeretnénk, ha megtelne az autóbussz.

A program csak németül vagy több nyelven is zajlik, mit lehet tudni a részletekről?

A program oroszánrésze németül zajlik, de például a közös istentiszteletek, amelyeken több nemzet képviselői is jelen lesznek, ott biztosítva lesz a szinkrontolmácsolás több nyelvre is. Már a legutóbbi találkozó alkalmával is lehetőség nyílt arra, hogy egy mobilos applikáció segítségével mindenki a saját anyanyelvén kapcsolódhasson be a nagyobb tömeget megmozgató programokba. Ebben az esetben egy központból, tolmácsok segítsé-

gével történik a fordítás, amit mobiltelefonon keresztül lehet hallgatni.

Milyen programok közül csemegézhetnek azok, akik eljönnek erre a találkozóra?

Nagyon színes a három napnak a kínálata. A nyitó

ünnepi istentisztelet péntek este hat órakor kezdődik, de már délután két órától az előműsorokba is be lehet kapcsolódni. 19:30-kor egy találkozási este kerül sor, szabad éneklési programmal egészen este tíz óráig, amikor egy gyertyagyújtásos estével és dicsőítéssel zárul a nap. Közben lesz például egy techno-istentisztelet is, kíváncsi vagyok rá, hogy ez vajon milyen lesz, de hagyjuk magunkat meglepni, mit is takar ez a program.

Lesznek pódiumbeszélgetések is, amelyeket többek között a „vallás és demokrácia“, „béke és a háború között“ címmel lettek meghirdetve. Ez utóbbiban mi is részt veszünk, s arra keressük a választ, hogy mi a helyzet ezzel kapcsolatban Ukrajnában, illetve a háborús menekültválsággal milyen tapasztalataink vannak. De a témák között szerepelnek a migrációs kihívások is. Vasárnap tíz órakor pedig egy közös szabadterei istentisztelettel zárul a keresztyének találkozója.

CBT24 csapata, Iski Ibolya

www.reformata.sk

Fotó: Iski Ibolya, CBT

KERESSÜK MEG A BIBLIÁBAN!

1. „Azért igen magatokra, hogy szeressétek az, a ti Isteneteket!” (Józsua 23:..)
2. „Bízd csak azért ő reá és légy békességben: ezekből jó reád.” (Jób 22:..)
3. „Az Úrnak félelme az kútfeje, a halál törének eltávoztatására.” (Példabeszédek 14:..)
4. „És szíveteket meg, ne ruháitokat, úgy térjete meg az Úrhoz, a ti Istenetekhez; mert könyörülő és irgalmas ő; késedelmes a és nagy kegyelmű, és bánkódik a gonosz miatt.” (Jóel 2:..)
5. „Mert az Úr ismeretével betelik a föld, amiképpen a folyamok a tengert.” (Habakuk 2:..)
6. „Mert ő benne élünk, és vagyunk; miképpen a költőitek közül is némelyek: Mert az ő nemzetsége is vagyunk.” (ApCsel 17:..)
7. „Aki pedig az Úrral, egy lélek ő vele.” (1Korinthus 6:..)
8. „Az imádságban legyetek, vigyázzván abban hálaadással;” (Kolossé 4:..)
9. „Úgy és úgy cselekedjete, mint akiket a törvénye fog megítélni.” (Jakab 2:..)
10. „Mert ez az, amelyet kezdettől fogva hallottatok, hogy egymást;” (1János 3:..)

A Károli Gáspár fordítású Szent Biblia alapján összeállította: **Györky Szilvia**, Alsómihályi. Megfejtéseiket **2024. április 15-ig** lehet beküldeni Szerkesztőségünk címére: postai úton - **Református Újság Szerkesztősége, Hlavná 216., 076 74 Dražňov**, vagy e-mail-ben a **refujzag.csoma@gmail.com** címre.

Felhívjuk a megfejtést beküldők kedves figyelmét, hogy a megfejtés és nevük beküldésével egyúttal hozzájárulnak az adataik (név és lakhely) megjelentetéséhez a Református Újságban!

Megfejtők: POZSONYI e.m.: Családi Irén, Beke Sarolta - **Nagymegyer;** özv. Sándor Józsefné, özv. Szloboda Anna - **Réte; KOMÁROMI e.m.:** özv. Varga Béláné, Botka Alexandra, Szigeti Zsuzsanna - **Bátorkeszi;** Zajos István, Bajcsi Márta - **Komárom;** Tóth Irma, Németh Irén - **Kamocsa;** Császár Vilma - **Deáki;** Fülöp Gulyás Erzsébet - **Párkány;** **BARSI e.m.:** Szalay Ferencné, Özv. Demény Lajosné - **Fél;** Németh Erzsébet - **Nyírágó;** Klincsek Ferencné - **Kőhidgyarmat;** Szabó Gabriella - **Pozba;** Császár Viola - **Tőhöl;** Palásti Aranka - **Léva;** **GÖMÖRI e.m.:** Csank Szerénke - **Nagybalog;** Schiller Mária - **Tornalja;** Jakab Edit - **Jéne;** Széplaky Tünde - **Rimaszombat;** **ABAÚJ-TORNAI e.m.:** Metti Ferencné, özv. Pataky Bertalanné - **Migléc;** Csáji István, Páricsi Ödön - **Nagyida;** özv. Szabó Gyuláné - **Lucska;** ing. Damko Valéria - **Reste;** Majláth Istvánné - **Kassa;** Szanko Mónika - **Berzété;** Juhász András - **Csécs;** **ZEMPLÉNI e.m.:** Kasko János - **Újhely;** Gönczy Júlia, **Bacska;** Vida Boglárka - **Ladmóc;** Kiss Magdaléna, Rácz Erzsébet - **Bodrogszerdahely;** Rigó Katalin, Egri Klára - **Örös;** Tusai Piroska - **Szürnyeg;** Kulcsár Eleonóra - **Királyhelme;** Papp Erzsébet - **Lelesz;** Parajos Veronika, Árvay János - **Zemplén;** **UNGI e.m.:** özv. Molnár Sándorné - **Kisráska;** özv. Ladányi Lászlóné - **Deregyő;** Révész Tiborné - **Iske;** Dupály Csilla - **Abara;** Géczy Csabáné, Üveges Magit - **Nagykapos;**

Jutalmazottak: Beke Sarolta - **Nagymegyer;** Császár Vilma - **Deáki;** Szabó Gabriella - **Pozba;** Schiller Mária - **Tornalja;** Csáji István - **Nagyida;** Vida Boglárka - **Ladmóc;** Dupály Csilla - **Abara;**

Reményik Sándor: Az eljövendőt várom...

Már ledőlnek a lelkem tornyai,
Miket a hiúság emelt,
És porrá teszek minden cifra házat,
És pusztasággá teszem e kebelt,
Hol fölelajtva bujdos az alázat.
E kongó pusztaságban, végtelen,
Csillagtalan, adventi éjeken
Várom az eljövendőt.

A költőt.

Az egyetlen, az igazit, nagyot,
Akinek én csak szolgálja vagyok,

Aki majd tűzzel, lélekkel
keresztel
És hódít lanthall, karddal és
keresztel,
Őt várom, őt, az igazit, nagyot,
Mert én fáradt vagyok,
Mert én gyenge vagyok,
S ó, mert nem én vagyok az igazi!

Az én bíborom: ronggyá foszlik el,
Az én aranyam: önná folyik szét,
Nekem a mennyországom is pokol,

S a szívárványom csupa szürkeség.
Az én muzsikám: "vén cigány"
zenéje,
Én érzem: ez a vég.

Az eljövendőt várom.
És egyengetem az ő útjait:
Fogékony, izzó szívekre találjon!
S én majd megnyugszom, ha
lábához tettem
Kopott lantom és kopott
csatabárdom.

A Lónyay Gábor Polgári Társulás közleménye

A Lónyay Gábor Polgári Társulás számlájára 2023-ban 13.129,76 Euró érkezett az adó 2%-nak befizetéséből. A beérkezett igazolások alapján elkezdődött a gyülekezeti támogatások kifizetése. Kérjük a testvéreket, hogy mielőbb juttassák el megfelelő módon kitöltött nyomtatványok másolatát, akár elektronikus formában is a Polgári Társulás címére. Eddig a következő gyülekezetek számára továbbítottuk az adományokat:

1. Baracska	8. Bacska	15. Felsőlanc
2. Pozba	9. Komaróc	16. Abaújszina
3. Szirénfalva	10. Szeszta	17. Deregyő
4. Bajánháza	11. Abara	18. Martos
5. Vajkóc	12. Felsőlanc	19. Sókshelőce
6. Nagyida	13. Deáki	20. Kistráska
7. Nagybalog	14. Nagyod	

Ebben az évben is fogadjuk az adományokat a megadott rendszer szerint. Érdeklődni lehet a 0908035094 telefonszámon.

Csoma László

Meghívó - Magyarbőd 2024. március 17. - vasárnap

Az Abaúj-tornai Református Egyházmegye az 1848/49-es szabadságharc évfordulója alkalmából 2024. március 17-én ünnepi istentiszteletet és megemlékezést tart Magyarbődön a következő programmal:

14.00 - ünnepi istentisztelet

15.00 - ünnepi megemlékezés és koszorúzás az emlékoszlopnál a református temetőben. Ünnepi beszédet mond ft. Csoma László

Szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt.

Orémus Zoltán esperes

A Református Újság színesben történő megjelenését a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Kulturális és Közművelődési Központjának közreműködésével Magyarország Kormánya támogatta. Azonosítószám: BGA/413/2023

Református Újság

Gyülekezeti tájékoztató

Kiadja a Lónyay Gábor Polgári Társulás • Cím: Deregyő 216, 076 74 Deregyő, IČO/reg.szám: 31256732 • Nyilvántartási szám: EV 5612/18, ISSN: 2585-8491
Megjelenik havonta. Kereskedelmi forgalomba nem hozható. • Terjeszti a Deregyő-i Református Keresztyén Gyülekezet

Szerkesztőség: főszerkesztő: Csoma László, szerkesztők: Csoma Annamária, Györky Szilvia, Kraus Viktor, kárpát-medencei tudósítóink: Fábrián Tibor, Szenn Péter
Szerkesztőség címe: 076 74 Draňov-Deregyő 216, Tel.: 056/63 953 96, Mobil: 0908 035 094, E-mail: ladislavcsoma@gmail.com vagy csomalaszlo@centrum.sk

Nyomda: Marián Györky - MS PRINT

„... és látta Isten, ... hogy jó”

Egyszer egy híres professzor óráján a diákok úgy határoztak, hogy nincs Isten, mert tudományosan nem bizonyítható, hogy van. A professzor ezután megkérte őket, hogy határozzák meg, a világ tudásának körülbelül hány százalékát birtokolják? A diákok osztottak-szoroztak, végül azt a választ adták, hogy kb. az 5 százalékát. A professzor ekkor azt mondta: Tételizzük fel, hogy a világ összes tudásának valóban 5 százalékát birtokoljátok. Nem lehetséges, hogy a fennmaradó 95 százaléknyi tudásban mégiscsak létezik Isten?

Azzal, úgy gondolom, mindnyájan tisztában vagyunk, hogy a teremtésnél senki sem volt jelen közülünk. Sőt, őseink sem. Egy, modern, egyházban nem élő, vagy nem biblikus ember, ma a műveltsége alappilléreként azt az álláspontot képviseli, hogy nem fog holmi ősrégi történetben hinni. Egy felvilágosult ember már csak nem fog elhinni egy régi mesét! Evolúció van, majmokból származunk, meg a többi. Annak van értelme. A teremtés, ahol egyetlen szóval fényt meg a többit megteremtették, Mózes könyve szerint, hát annak semmi köze a mai modern emberhez.

Pedig a sok elmélet és feltételezés nem visz közelebb az univerzum keletkezésének titkához. Azt szögezzük le, a Biblia nem tudományos könyv. Nem akar szembeszállni a tudományokkal. Mégis, ha alaposabban elolvassuk a teremtés történetét, csak arra a következtetésre juthatunk, hogy egyrészt, a tudományos elméletek, régészeti felfedezések a Szentírás teremtésrendjéhez hasonlóan magyarázzák a világ keletkezését, a Földön kialakuló életet. Másrészt, ebből származik az a kérdés, hogy egy több ezer éves történet írója honnan és hogyan tudta kitalálni, mi volt először, ha egyáltalán nem volt semmilyen tudományos képzésben jártas?

A Bibliát nagyon okosan írták és „építették” fel. Nyilvánvaló, hogy sok-

szor átnézték, sőt, javították, ha szükségesnek látták, hogy valamit pontosabban vagy érthetőbben kellene megfogalmazni. Egyértelmű, hogy ember ezt önmagától, csak úgy, néhány csillagot az égen figyelgetve, nem tudta volna megírni. Az isteni közbeavatkozás, vagy nevezük akár sugallatnak, bárhogyan is, de világos képet ad a teremtés történetéről.

Van egy olyan elképzelés, hogy minden véletlenszerűen történik. Talán már ti is hallottátok azt a feltételezést, a „végtelen majom tételt”, amely szerint, ha egy majmot leültetünk egy írógép elé, amelyen végtelen ideig pötyög, egyszer, mintegy véletlenszerűen, értelmes szöveg jelenik majd

meg, sőt, meg fogja írni William Shakespeare összes művét is. Egyrészt, ezzel a tétellel akarták magyarázni az evolúciót (majomból lett értelmes ember), másrészt bizonyítani akarták, hogy minden, ami van, az véletlenek egybeesése által történt. Eszerint, a világ véletlenül jött létre.

Érdekeséggként írom le, hogy amikor egy Carl Sagan nevű tudós rádiójelleket mért az űrből, rendszert és mintát keresett a jelekben, hogy bizonyíthatassa, hogy értelmes lényektől származnak. Nem a véletlenszerűségre adott így magyarázatot, hanem arra, hogy minden tudatosan, rendszerben jön létre.

A világ teremtése nem véletlenszerű. Hugh Ross „Isten ujjlenyomata” c. könyvében írt arról, hogy az univerzumban, csillagrendszerünkben is, minden „pont jó”. Minden úgy alakult ki, hogy meglegyenek az élethez szük-

séges feltételek. A gravitációs erő is éppen megfelelő. Ha nagyobb lenne, a csillagunk, a Nap, túl forró lenne és túl gyorsan és túl egyenetlenül égne el. Ha kisebb volna a gravitációs erő, akkor az úgynevezett magfúzió (két atommag egymásba ütközik, egyesül, amiből nagyobb atommag jön létre, tehát durván szólva, a Nap ősrobbanása) nem jöhetett volna létre, mivel a csillagunk túl hideg maradt volna, így nem volna hő és fény.

Ugyanígy, a fénysebesség is éppen megfelelő. Ha gyorsabb volna, túl sok fényt kapna a Föld, ha lassúbb, akkor túl keveset. Sőt, maga az űr „levegője”, vagyis inkább a vákuum is pont megfelelően szigeteli a hangot – enélkül a Nap „hangja” fülsiketítő hangzavarban tartaná a Földünket éjjel-nappal.

A sok „pont jó” felsorolás közül még egy dolgot szeretnék kiemelni: a bolygók közötti távolság is pont megfelelő. Ha nagyobb távolság volna a bolygók között, akkor nem lettek volna képesek kőzetbolygók kialakulni, csak gázne-műek. Ha kisebb volna a távolság, akkor a gravitációs erők zavarnák egymás pályáját, ami ütközésekhez és megsemmisülésekhez vezetett volna.

Mindez számomra azt támasztja alá, hogy amikor Isten megteremtette a világot, annak minden részénél megállt, és megállapította, hogy ez úgy, ahogy van, jó. A tudomány sok mindenre képes, csak éppen az Isten általi értelmes, rendszerben kialakított világ teremtésére nem tudott jobb magyarázatot adni annál, amit a Szentírás tár elénk. Ha félretesszük kételkedésünket, és úgy olvassuk a Teremtés történetét, hogy a szentíró hihetetlen erőfeszítését látjuk benne, aki próbálja megmagyarázni a megmagyarázhatatlan Istent, akkor új szemekkel tudunk szétnézni a világban, amelyben Isten teremtése éppen megfelelő, tehát jó.

Györky Szilvia